

РЕШЕНИЕ

№ 1460

гр. Бургас, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: И. Г. ДЕЧЕВ

при участието на секретаря СВЕТЛАНА П. ТОНЕВА
като разгледа докладваното от И. Г. ДЕЧЕВ Гражданско дело №
20222120108030 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по исковата молба на Т. И. Д. , ЕГН ***** от *** против “Теотон“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Т. С. Т. за осъждане на ответника да му заплати сумата от 15000 лева неимуществени вреди за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., причинени от трудова злополука, станала на 29.09.2020г., ведно със законната лихва от деня на злополуката до изплащането, сумата от 13661.95 лева имуществени вреди за периода от 01.10.2020г. до 30.04.2022г., причинени от трудовата злополука, ведно със законната лихва от исковата молба до изплащането, сумата от 827.15 лева лихва за забава върху главницата от 13661.95 лева за периода от 01.05.2022г. до подаване на исковата молба.

Ищецът твърди, че се е намирал в трудово правоотношение с ответника в периода от 18.06.2020г. до 19.04.2021г. и е работел като ***. На 29.09.2020г. ищецът работел на строителен обект в гр.*** и полагал кабели на тавана на помещение, високо около 3.50 метра, като бил качен на стълба. По време на работата стълбата се заклатила и за да не падне с нея, той се хванал за инсталирани на тавана тръби, като увиснал във въздуха. След няколко минути, когато ръцете му се изморили, паднал на земята, при което счупил на няколко места левия си крак. Ищецът бил откаран в болница, поставили му шина, бил подложен на медикаментозно лечение в рамките на седем дни, след това бил опериран като му е извършена кръвна репозиция на фрактурата под рентГ. контрол и са му поставени метални остеосинтези, тъй като глезенът и долната част на крака му били счупени на много места. По повод на случилото се, работодателят е подал декларация за трудова злополука. По-късно било издадено и разпореждане на НОИ за приемане на инцидента като трудова злополука. Ищецът твърди, че след случилото се изпитва силни болки в областта на счупването, които и до момента не са отшумели. Шест месеца след операцията болките били нетърпими и ищецът ползвал обезболяващи инжекции. Бил постоянно легнал, а когато се налагало да отиде до болницата, всяко движение само усилвало болките му. След това започнал да се предвижва с патерица и бастун до април 2022г. От трудовата злополука до 18.05.2022г. ищецът не е работил поради физическа невъзможност, а е получавал само обезщетения по болест. След тази дата започнал работа като охранител при друг работодател. Счита, че понесените от него болки и страдания следва да бъдат овъзмездени

със сумата от 15000 лева, която е справедлива. По отношение на имуществените вреди, се излагат твърдения, че са на стойност 5163.38 лева, за закупуване на имплант, плащане на такси за престой в болницата, плащане за лекарства. Претърпял е и пропуснати ползи, тъй като до 17.05.2022г. не е работил и не е получавал доходи, а е получил само обезщетение от 3091.43 лева. Общият размер на трудовото му възнаграждение за 19 месеца, което би получил, ако не се е случила злополуката, би възлизал на 11590 лева и като се приспаднат получените 3091.43 лева се получава, че пропуснатите ползи са в размер на 8498.57 лева. Така общият размер на имуществените вреди и пропуснати ползи възлиза на 13661.95 лева, заедно с лихвата за забава, считано от 01.05.2022г. Моли се за уважаване на исквете. Исковете са по чл.200 КТ.

Ответникът е представил писмен отговор в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва исквете. Заявява, че инцидентът се е случил при извършване на действия от страна на ищеца, които неговият ръководител изрично му е разпоредил да не извършва. Ищецът бил инструктиран за работата на обекта и му било казано да не започва работа сам. Ръководителят му казал да го изчака да дойде в обекта и след това заедно да започнат работа. Вместо да изчака, ищецът започнал самостоятелно работа и се качил на стълбата, като започнал да полага кабели по тавана. Опитал се да хване висящ от тавана кабел, поради което загубил равновесие, стълбата се заклатила и той паднал. Инцидентът е само по вина на ищеца, в резултат на умишлени действия от негова страна, като умишлено е причинил увреждането си, поради което работодателят не носи отговорност. Работодателят е създал всички условия за безопасен труд и периодично е инструктирал работника. Последният е знаел за разпореждането на работодателя при извършване на монтажни дейности със стълба винаги да работят по двама души, единият от които да осигурява стабилността ѝ чрез придържане. В процесния ден на ищеца отново е напомнено да не работи на стълбата самостоятелно. Злополуката е станала поради грубо нарушение на трудовата дисциплина и negliжирането на риска за безопасност от страна на работника. Освен това ищецът сам е решил да прекъсне лечението си в болницата в гр.Враца и да го продължи в гр.Бургас, като така е усложнил и удължил страданията си. Моли се за отхвърляне на иска поради умишлено причиняване на злополуката или за намаляване на търсеното обезщетение поради допуснатата груба небрежност.

Съобразно доказателствата по делото и закона съдът намира следното:

Според чл.200, ал.1 КТ за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. Съгласно ал.2 работодателят отговаря и когато трудовата злополука е причинена от непреодолима сила при или по повод изпълнението на възложената работа или на каквато и да е работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя, както и по време на почивка, прекарана в предприятието. Според ал.3 работодателят дължи обезщетение за разликата между причинената вреда - неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или пенсията по общественото осигуряване.

За да се уважи искът по чл.200 КТ, следва да се докаже, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответния работодател, че е претърпял инцидент, който представлява трудова злополука и е понесъл имуществени и неимуществени вреди, които са пряка последица от злополуката. В случая съдът намира, че предпоставките на чл.200 КТ са налице.

Сключен е бил трудов договор от 18.06.2020г. между Теотон ЕООД като работодател и Т. И. Д. като работник, по силата на който Д. е назначен на длъжността електротехник.

Работодателят е подал декларация за трудова злополука, случила се с работника на

29.09.2020г. на строителен обект, докато поставял кабели, като тогава е паднал от стълбата, на която е бил качен, поради това, че тя се заклатила. Записано е, че е налице загуба на контрол над стълбата от страна на работника, поради неправилната му работа със стълбата.

С разпореждане от 19.10.2020г. на ТП на НОИ-Бургас е приета за трудова злополуката с Т. И. Д., на основание чл.55, ал.1 КСО. В разпореждането е записано, че се касае за внезапно травматично увреждане на здравето, станало през време и във връзка с извършваната работа, като работникът е извършвал монтаж на ел. инсталация в помещение, като за целта използвал стълба. Докато полагал кабели, стълбата залитнала и паднала, а той успял да се хване за тръби на височина около 3.30 метра и увиснал. Понеже никой не го чувал, че вика за помощ, той се пуснал, но при стъпването на пода получил счупване на лява подбедрица в дисталната част. Няма данни разпореждането да е обжалвано, поради което съдът приема, че то е влязло в сила. Следователно, установява се по несъмнен начин, а и не е спорно, че ищецът е претърпял инцидент по време на работа, като е паднал от голяма височина от стълбата, на която е бил качен и така е счупил крака си. Падането е станало при изпълнение на трудовите му задължения, поради което е признато за трудова злополука.

По-късно, със заповед № 5/19.04.2021г., работодателят е прекратил трудовото правоотношение с ищеца, считано от 18.04.2021г., по взаимно съгласие.

Представените по делото медицински документи – епикризи и амбулаторни листове сочат, че ищецът е започнал лечение на счупения си крак, като е бил хоспитализиран в бургаската болница в периода от 05.10.2020г. до 19.10.2020г. Първоначално кракът му е бил имобилизиран с гипсова лонгета до глезена, след това е опериран, като под обща анестезия се е извършила кръвна репозиция на фрактурата и са били поставени метални остеосинтези. Оздравителният процес е продължил месеци наред, като последният амбулаторен лист е от 19.08.2021г. Издаваните болнични листове са до 02.04.2021г. С Експертно решение на ТЕЛК от 13.09.2021г. на ищеца е определена 10% ТНР за срок от три години.

Доказват се претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди, вследствие на трудовата злополука. За неимуществените вреди показания са дали ангажираните от ищеца свидетели. Св.Т., майка на Т., е споделила, че след инцидента синът ѝ лежал в болницата в гр.Враца 1-2 дни. Там са го закарали, след като е паднал от стълбата. След това синът на ищеца го превозил с колата си от Враца до Бургас. Една седмица Т. лежал в ортопедията, преди да го оперират. На втората седмица го оперирали, като операцията траяла около осем часа. Изписали ищеца вкъщи и той четири месеца бил абсолютно неподвижен на легло, като му било забранено да прави каквито и да е усилия да става. Веднъж месечно трябвало да ходи до болницата, като стоял на инвалидна количка и го пренасяли с такси. Според свидетелката, болките на сина ѝ били големи. Всеки ден му били слагани инжекции за съсирване на кръвта, както и обезболяващи. Това продължило повече от шест месеца. Едва на седмия месец ищецът почнал да се движи в апартамента с две патерици. По-късно приятели го изкарвали пред входа на блока да седи на пейките. Свидетелката е заявила, че към края на лятото на 2021г. синът ѝ започнал да се опитва да върви първо на две патерици, после на една, но му било трудно. През май 2022г. започнал поради безпаричие работа като охрана. От работата обаче болките му се усилили и металните импланти в крака му започнали да избиват, да се виждат и да му причиняват много болка. Към края на 2022г. болките му станали непоносими като лекарите казали, че му трябва втора операция. Взели му кост от таза, махнали имплантите и му присадили костта долу на глезена. Свидетелката още споделя, че шест месеца синът ѝ е лежал на легло, без да става. Ходел до тоалетната с уринатор. Инвалидният му стол е санитарен. Столът стоял до леглото и когато ищецът трябвало да ползва тоалетна, той се приплъзвал до края на леглото, за да седне на стола и да го ползва като тоалетна. Боляло го през цялото време, като ползвал много обезболяващи, за да може да спи.

Св.Д., син на ищеца, е заявил, че той е транспортирал баща си от Враца до Бургас. В болницата във Враца условията били много лоши и нямало кой да се грижи за ищеца. Свидетелят превозил баща си със своята кола като лекарите във Враца му показали как да постави ищеца в колата, за да не му причини болки. В Бургас ищецът бил приет в болницата не веднага в петък вечерта, защото било вече късно, а в понеделник.

Изготвената съдебно-медицинска експертиза е дала заключение, че травмата на

ищеца е свързана с болки, страдания и неудобства при обслужването, като обездвижването при такъв вид травма е 6-7 месеца. Ищецът е претърпял две операции, като втората е била за екстракция на импланта. Втората операция освен това се е наложила, понеже първата не е била напълно успешна и след нея не е настъпила консолидацията на костта. Според вещото лице, болките постепенно ще затихнат. Понеже няма настъпили усложнения, няма пречка пациентът да се възстанови напълно.

При това положение, несъмнено е за съда, че в резултат на трудовата злополука ищецът е претърпял счупване на подбедрицата, което е довело до силни болки и страдания, продължили постоянно в рамките на първите шест месеца, като те не са отшумели и до момента, още повече че се е наложила наскоро и втора операция на крака, от която пострадалият още се възстановява. Разпитаната свидетелка е заявила, че синът ѝ е страдал от непрестанни болки в крака, продължили с месеци наред, освен това той е бил обездвижен през първите шест месеца и въобще не е ставал от леглото си, а е ходел до тоалетната на своя инвалиден стол, който е стоял до леглото и до който болният се е приплъзвал, за да го достигне. След тези шест месеца вече почнал да върви по малко и то с патерици, много по-късно вървял с бастун. Към края на 2022г. болките отново станали много силни, явно заради неправилното зарастване на костта, като се наложила втора операция. Дълго време ищецът пиел и обезболяващи, за да потуши болките си и да може да спи вечерно време. Претърпените от него болки и страдания – неимуществени вреди от трудовата злополука, са изцяло доказани по делото. Тези болки и страдания трябва да се овъзмездят от работодателя, който отговаря обективно по силата на чл.200 КТ.

Размерът на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост – чл.52 ЗЗД. В случая ищецът е оценил болките и страданията си на 15000 лева, като съдът намира, че техният интензитет и продължителност, вече описани по-горе, сочат на справедливо обезщетение именно от 15000 лева. Това, че отначало ищецът е започнал лечение в една болница и след това го е продължил в друга болница и така е удължил страданията си заради пътя от Враца до Бургас, както твърди ответникът, предвид краткия период от два-три дни между връщането в Бургас и постъпването в болницата не може да обоснове извод, че обезщетението трябва да бъде намалено по негова вина.

Доказана е в своето основание и другата претенция, а именно за имуществените вреди, понесени от Д.. Това са на първо място разходите за лечението на ищеца. По делото са представени доказателства за заплатени общо 4563.38 лева общо за закупуване на имплант, за заплащане на потребителски такси, за превръзки и лекарства. За антикоагуланти и обезболяващи платежни бележки не са представени. Вещото лице по експертизата е заявило общо, че те биха били под 600 лева, колкото се търси от ищеца. Съдът намира, че тази претенция не се доказва, понеже не е ясно колко често, в какви количества и в какъв период ищецът е вземал обезболяващи. Ето защо те не следва да се вземат предвид при изчисляване на разходите за лечение. Разходите се доказват само до размера от 4563.38 лева. Имуществени вреди представляват и пропуснатите ползи от факта, че поради счупването на крака ищецът не е могъл да работи и да печели от труда си. С други думи, пропуснатите ползи представляват неполучените трудови възнаграждения, като се дължи обезщетение за разликата между трудовите възнаграждения и обезщетението по общественото осигуряване. Според Решение № 463 от 14.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1009/2009 г., III г. о., ГК имуществената отговорност на работодателя може да бъде ангажирана за обезщетяване на пропуснати ползи от разлика над получаваната пенсия до придобие на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО. Крайният срок, в който може да се претендира разлика между заплащаното преди непозволеното увреждане трудово възнаграждение и отпуснатата след това пенсия, е до навършване на предвидената за добие право на пенсия за осигурителен стаж възраст, като този срок може да бъде продължен най-много с толкова време, колкото би било необходимо за достигане на определената сума /точки/ от възрастта и осигурителния стаж по чл.68 КСО. В конкретната хипотеза ищецът не е навършил възраст за придобие на право на пенсия за осигурителен стаж. В случая от представеното удостоверение на НОИ е видно, че Д. е получил парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на общо 3091.43 лева, за периода от октомври 2020г. до април 2021г. От друга страна ищецът е получавал заплата от 610 лева по трудов договор и за периода от 19 месеца, т.е. до май 2022г., когато е започнал работа при друг работодател,

би получил, ако беше здрав и работеше, трудово възнаграждение от общо 11590 лева. Разликата между неполученото трудово възнаграждение и полученото обезщетение се равнява на 8498.57 лева, колкото се търси и с исковата молба и това са пропуснатите ползи на ищеца. Общо понесените имуществени вреди от злополуката са в размер на 13061.95 лева /намаляване на имуществото и пропуснати ползи/.

По възраженията на ответника за умишлено причиняване на злополуката или за намаляване на търсеното обезщетение поради допусната груба небрежност, съдът счита следното:

Първото възражение е изцяло неоснователно и недоказано. Няма нито едно събрано по делото доказателство, че ищецът умишлено е причинил увреждането си, не е и житейски логично това да е така.

Основателно е обаче възражението, че ищецът е допуснал груба небрежност, която е довела до злополуката. Под груба небрежност трябва да се разбира липса на елементарно старание и внимание, пренебрегване на основни правила за безопасност и неполагането на онази грижа, която следва да се очаква и от най-небрежния, зает със съответната дейност при подобни условия. Разпитаният св.Й., представител на фирма, която е била в договорни отношения с Теотон ЕООД, е заявил, че управителят на ответното дружество Т. С. е донесъл алуминиевата стълба във фойето на сградата и казал на неговия човек /негов работник/ "Изчакай ме, ей сега ще се върна". След това свидетелят и управителят С. отишли до друг обект. След малко телефонът му звъннал и се разбрало какво се е случило. Свидетелят заявява, че едно от основните изисквания за работа със стълбата е да има двама човека на място – единият да е качен на стълбата, а другият да седи долу и да го подсигури за всеки случай. Представена е книга за инструктаж по безопасност и здраве при работа, от която е видно, че на процесната дата ищецът е бил инструктиран. Изготвената графологична експертиза е категорична, че подписът за инструктиран е положен именно от Д.. Така работодателят е изпълнил задълженията си по инструктажа. Управителят на фирмата изрично е казал на ищеца да го изчака, т.е. да не започва работа без него, явно с идеята, че трябва стълбата да бъде придържана. Съдът намира, че в случая има груба небрежност от страна на работника, понеже той е почнал да окабелява тавана на помещението, качен на стълба, на височина 3.50м. /по собствените му твърдения в исковата молба/. Наистина, използвана е била двураменна стълба, която именно защото е двураменна принципно е проектирана да стои самостоятелно изправена, т.е. без да е нужно някой да я подпира. В конкретната хипотеза обаче ищецът е бил качен върху стълбата на голяма височина, която е създавала опасност от залюляване и падане. При такава голяма височина и предвид дейността на ищеца, а именно полагане на кабели по тавана, свързана с постоянно протягане на ръцете, следвало е друг човек да държи стълбата отдолу, за да не се залюлее и падне. С други думи, в случая подпирането на стълбата от друг човек е било наложително, за да се осигури стабилността на работника при такава височина. Вместо обаче да изчака управителя, ищецът се е покачил на стълбата и започнал работа сам, без някой да я придържа и така е настъпил момент, в който стълбата се е залюляла и е паднала, а с нея е паднал и Д., като така е счупил крака си. Налице е груба небрежност по смисъла на чл.201, ал.2 КТ и поради това обезщетението следва да бъде намалено. По мнение на съда, намаляването следва да е с 25%, като не трябва да се определя по-висок процент, тъй като все пак самата стълба като двураменна е конструирана да бъде използвана по принцип само от един човек, а в случая е било необходимо да се придържа поради голямата височина, на която се е намирал ищецът. Ето защо според БРС справедливото намаление на обезщетението трябва да е само с $\frac{1}{4}$, т.е. с 25%.

Следователно, поради съпричиняването, обезщетението за неимуществени вреди – болки и страдания трябва да бъде намалено с 25%, а именно от 15000 лева на 11250 лева. Обезщетението за имуществени вреди от злополуката трябва също да бъде намалено с 25%, а именно от 13061.95 лева на 9796.46 лева.

На ищеца се дължи и мораторно обезщетение върху главницата за имуществените вреди, за периода от 01.05.2022г. /както е поискано от него/ до 11.12.2022г. /датата преди

завеждане на делото/, което, изчислено по реда на чл.162 ГПК, възлиза на 612.28 лева.

Следва решение, с което работодателят се осъди да заплати на работника 11250 лева обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, дължима от увреждането на 29.09.2020г. до изплащането, 9796.46 лева обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба на 12.12.2022г. до изплащането и 612.28 лева мораторна лихва за периода от 01.05.2022г. до 11.12.2022г. В останалата си част исковите трябва да се отхвърлят.

На основание чл.78, ал.1 ГПК ищецът принципно има право на разноси, но не е сторил такива.

В полза на ответника на основание чл.78, ал.3 ГПК следва да се присъдят разноси от 816.52 лева, съразмерно на отхвърления иск.

На основание чл.78, ал.6 КТ ответният работодател трябва да заплати в полза на съда такса от 866.35 лева и разноси за експертизи от 378.25 лева, върху уважения размер на исковите.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА “Теотон“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Т. С. Т. да заплати на Т. И. Д., ЕГН ***** от *** сумата от **11250 лева** /единадесет хиляди двеста и петдесет лева/ обезщетение за неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, понесени вследствие на трудова злополука, случила се на 29.09.2020г., при която е счупен кракът на ищеца, ведно със законната лихва от увреждането – 29.09.2020г. до окончателното изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 11250 лева до 15000 лева.

ОСЪЖДА “Теотон“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Т. С. Т. да заплати на Т. И. Д., ЕГН ***** от *** сумата от **9796.46 лева** /девет хиляди седемстотин деветдесет и шест лева и четиридесет и шест стотинки/ обезщетение за имуществени вреди, представляващи направени разходи за лечение и пропуснати ползи, изразяващи се в разликата между неполучени трудови възнаграждения и получени обезщетения, понесени вследствие на трудова злополука, случила се на 29.09.2020г., при която е счупен кракът на ищеца, ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба – 12.12.2022г. до окончателното изплащане, сумата от **612.28 лева** /шестстотин и дванадесет лева и двадесет и осем стотинки/ мораторна лихва за периода от 01.05.2022г. до 11.12.2022г., като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над 9796.46 лева до 13661.95 лева обезщетение за имуществени вреди и за горницата над 612.28 лева до 827.15 лева мораторна лихва.

ОСЪЖДА Т. И. Д., ЕГН ***** от *** да заплати на “Теотон“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Т. С. Т. сумата от **816.52**

лева /осемстотин и шестнадесет лева и петдесет и две стотинки/ разноси по делото.

ОСЪЖДА “Теотон“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Т. С. Т. да заплати по сметка на БРС сумата от **866.35 лева** /осемстотин шестдесет и шест лева и тридесет и пет стотинки/ такса върху уважения размер на исковете и сумата от **378.25 лева** /триста седемдесет и осем лева и двадесет и пет стотинки/ разноси за експертизи.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението пред Бургаския окръжен съд.

Вярно с оригинала.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____(П)_____